

VII. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész évre 6 frt.	Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA molnár-utca 38. sz. alá küldendő.	Budapest, máj. 11. 1873. 19-ik szám.	GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára 15 kr.	Szerkesztői iroda: Molnár-utca 38. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.

Snasz Kari cs. k. udvari poéta

bucsuja a versirástól.

Pesti Napló könytül ázik,
Fülétől le a farkáig;
Snasz Kari elmondja benne:
Hogy nem farag már ő kelme
Lakodalmi verseket.

Jobb oldalról, bal oldalról
Szólnak lakodalmi dalról;
Pászitáról és torokról,
S ama borázott torokról,
Mely zöngött rigmusokat.

Hogy a balok ócsárolják:
Nem tette volna le tollát.
Pesti Napló, Pesti Napló!
Te vagy az a tüzes tapló,
Mely keblét lángragyujtá.

Nem lesz eztán ünnepélyünk,
Menyegzőnk, keresztelésünk;
Eldobhatunk minden kótát,
Mert Snasz Kari nem huz nótát
Apollónak verklijén.

De hát vajjon hová leszen
Az a penna, mely egészen
Rászokott a versirásra?
Nem használja többé mísra:
Csupán csak fogpiszkálásra.

Hiresek photografiája.

Semmicehi Ödönke.

Kolumbusnak könnyebb volt az ujvilágot felfedezni, mint nekünk hősünk honatyai érdemeit.

A bölcs gondviselés azonban ugy intézkedett Ödönke irigylendő de mulandó sorsáról, hogy a legelső osztrák-magyart, a haza kikiáltott, de sokaktól hálátlanul el nem ismert bölcsét tette Groszonkeljévé; Ödönke e szerint Deák Ferencnek kedves egyetlenegy

unokaöcse. És ebben a véletlenben öszpontosul minden erénye.

Ödönke televér mameluk, a közösügyek nagyreményü diplomatája, korára nézve elég fiatal, ugy hogy ha kivonnánk évei számából azt az időt, mit alvásban töltött el, Maróthi szerint aligha lenne tizenhárom éves.

Mindezen hontiusága dacára ő már másodizben honatya. Első izben 69-ben a paksi kerületnek jutott az a marhaszerencse, hogy az országgyülésen Ödönke képviselheté. Marhaszerencsének mondjuk, mert őt ezen diszes állásra a szó teljes értelmében bivalok helyezték, a mennyiben érdemes kortesei és választói bivalhussal traktáltattak az egész választási aktus alatt.

Három évi honatyáskodása alatt aztán annyi érdemet aquirált, ugy szivén hordozá a paksi kerület érdekeit Ödönke, hogy midőn számot adott sáfárkodásáról, s kérdezné a lelkesült választóktól, hogy hát meg vannak-e vele elégedve? azt felelte egy becsületes csizmadia:

„Tökéletesen meg nagyságos uram!"

Ödönke a helyeslő felelet által tulbizakodásra kapatván, egész önhitten kérdé tovább:

„Hát megfognak-e ujra választani, polgártársak?"

— Már hiszen kérem alássan, — felelé vissza a csizmadia, — a mivel az ember tökéletesen meg van elégedve, abból osztán nem szokott többet kivánni."

Hogy a csizmadia szava nem hangzott el hiába, mint kiáltó szó a pusztában, megmutatta a következés, mert a legközelebbi 72-ki választásnál a polgártársak apetitusa csakugyan elment a bival hustól, s Ödönkén megesett az a komoly tréfa, hogy dacára hires bőrnadrágának, melyben fitogtatta magát fényes körutjában, kicseppent a bizalomból a krrr..isz..tusssát!

Pakson megbukván, Ödönke is kezébe vette vándor programmját s elment jobb hazát keresni Versecre. Itt aztán meg is választották az öreg ur iránti jóbarátságból egyhangulag, nehány ezer rongyos forintért.

Országvilág tudván azt, hogy Ödönke Deák Ferenc unokaöcscse, még minisztert is faraghat belőle a játszó vakszerencse!

Szjah! a kinek nagybátyja az öreg basa, könnyü annak kesztyübe fütyölni a krrr..isz..tusssát!

Ödönke egyébiránt mint kölökmameluk igen jó fiu! erre a kis fotografiára is, midőn elolvassa, fogadom azt mondja: „no az a bolondos Matyi! megint megharagitotta már az apámat."

Ödönke végre, dicséretére legyen mondva, annyira flegmatikus egy fickó, hogy teljes életében csak egyszer jött tüzbe, midőn nadrágzsebében meggyulladt a gyufa.

Katona-regula.

— Szomoru história a 19-ik századból. —

Szerkeszt Halász hadnagy
Egy „Honvéd" ujságot,
Mely sokszor mond a kormánynak
Kemény igazságot.

Megharagszik Szende
S báró Fehérváry...
„Hogy mersz főhadnagylétedre
Lapot fábrikálni?"

Nem szabad, hogy légyen
Esze katonának,
Kivált mikor „alkotmányos"
Kormány ellen támad!..

Báró Fehérváry
Az ajtót kitári —
Szegény Halász főhadnagynak
Oda kellett állni.

„Jobb lábat ki — és marsch!"
Becsapták az ajtót,
Szegény Halász főhadnagynak
Ilyen rapportja volt:

„Agyő honvédujság!
Pestről el kell menni,
Kutyabagosra fog engem
A kormány eltenni!"

* * *

Közösügyek fája
Szépen kivirágzott...
„Alkotmányosnak" csufolják
E szegény országot.

Báró Fehérváry
Nem fér a bőrébe...
Tegye ki az ő szürét is
A hon véleménye.

A muraszombati kerületben ezt danolták a baloldaliak választás előtt:

Van e paraszt eladó?
Megveszi azt a zsidó..
Csak elkell licitálni..
Licitál rá Harkányi.

Hogy jó vásárt csinált Harkányi — megmutatta a következés, mert a muraszombati kerület képviselője lett.

A baloldali Berki nem verhette ki.

Hasli Múzes thodomángyus, phulithikális és kültüi levele.

Kedves Motyi!

Gunduluk, hodj a minopi küszvénjes levelem elhitett veled, must miotánd régen hallgatum, hodj:

Nyugoszik a Haslilében
Az Ábrahám khebelében,
Fazék csherép füd az archát,
Odj pihiheni jú éjszakhát.

Phedig bizony még élem, s hallgathásum csupán az ukusztha, hodj vultham edj khicsinség — delegáchiuban, azaz: phusztasági thérségekben juhász leginekhet meglátugattam, s azun khevés japjú szűrt, mit a birkhákrul titkun khürümheggyel lelunyászták — és még ezotánd lekherkhapulizálják — megszereztehm.

Must hálo isthennek van nekhem jú egészsége, de csak mégis azért vadjok edj azok khüzül, a mik és a mellek szomorogják a khellemetlen idüjárás miott. Ogy látok, hodj a millen a phulithika, van éphen ollan az idü is; amaz megfusztutta bennőnkhet a madjar erkhülcs és rohátul, és atta belénk majd megmundum micsudát — és rán frakkut; — emez: megfosztya bennönket a burtul, és itattya velönk sürt.

Phulithika, idüjárás
Ballagják szépen edj nyumba...
Suk ez egyött, enji nogy baj
Bennönkket végre — elnyumja.

A surf thán a Pulszkiakkal
Mustan szerzüdésre lépett?...
A merre csak eltekintem:
Orra, füle — nül a népek.

Hallok, hodj a bécsi lakadalumban — a mi a madjarnak lakzinak is beillette — asztat hegedöltettek a német suguruk hodj:

Hupszassza trasszasza!
Magyar! a karzatra!
Bajószod sarkhantyód
Itt alant aggatna.

Csak bámolni hivtonk —
Hát bámold oda fent
A mi csiszcsosszunkhat,
Mameluk barbár szent!

Nadjon szépnek és thalálosnak találok esztet a nutát, udj, hodj magam se irhattam vulna jobbat nállo. Udjan azért elsivalkodok magamat hodj: éljen a szerzü!

Asztat olvasok ójsági lapokbul, hodj derék hazapfi oraságuk haza akarnak szállitani thürük urszágbul a nogy szobodság harchus Rákhuczi fejedelem hamvait, de szándékukban nem igen mehetnek elüre, mert a khurmángyphárti száz gallérus khüpünyegek, ój nemesi diplamák, s sárgó fekhete madzagra aggatutt rendjelek, ol nagy halmazban állják elöttük, hodj edj egész chithadellát khépezik. És valjon hunnan van ez?.. Én asztat vélek, hodj ez van onnan, hodj: a hultak maradványait némelyek hinak h a m u n a k, minek khüvetkhesztében sukan attul tharthanak, hodj a haza hozott h a m u b o l némellek ol erüs lúgut tholálják ünteni, hodj mikhur ükhet abban Kossuth szappannal megmosnak — mind e l h á n y a h á t u k a b ü r é t.

Ne féljétek szulga lelkhek!
Nemes szivű a madjar,
Harcut üzni gyáva néppel
Nem akart, és nem akhar.

Alattomos bosszúvágyat
Hős szivében nem visel, —
Mindig ember az a talpán
A ki ellen ő kike..

Békét hagy hát ü nekthek is
Apró, fényes bogarak,
Kik a nemzet gyász éjében
Fényletek a moh alatt.

Must phedig, mikur éphen beakharuk zárulni esztet az én levelét, arra khérem thégedet Matyilében! hodj — miotánd még én is thartuzum neki — hát engeggy thülem a Khecskheméthi Rellusnak edj phár pufun vágásukhat — ogy;

Relli, Relli, Khecskheméthi!
Magadot ne fekhetécsd ki,
Eléggé az vagy the már is:
Ki árendált khalamáris.

Ezzel maraduk nekhed Matyilében!
a the thodós
H a s l i M u z e s m. k.
mindenpféle thodomángyus, phulithikális, kültüi levelelek iruja és madjar izraelitu notorál puét.

A miniszter fogadtatása.

Polgármester: A szél hozta, nem is vártuk excellentiádat.
Az én tisztes személyemben im hódol Nagy-Várad.

Miniszter: Köszönöm, köszönöm! tehát.. hol van a Pecehát?
Pap, tanár, tanitó, no meg a fényes küldöttség?

Polgármester: A küldöttség méltóságos uram? a küldöttség?
Méltóztatik látni. épen most verteel a jég.

A kik egy követ fujnak.

Már az még sem tréfa dolegatyus urak!
Hogy önök Kuhn urral is egy követ fúnak..
Országromlására s a nemzet kárára,
Ugyan mi lehet e kőfuvásnak ára?
Mivel kenyerezte le önöket Skéne..
Kit — magunk közt mondva — akasztani kéne.
Ha igy védik önök a nemzet érdekét,
Keserüen fogják meginni a levét.

Tót hymnusz
ajánlva Gubogyi Sándornak.

Közhirré tétetik,
Jeden, dva, tri, stiri:
Vén Gubogyi Sandri
Neked már iszkiri!

Hát a közgyülésben
Pocskáj lyem ti sztari,
Szentpétery Gyulát
Vágytál ugrasztani...

Szentpétery Gyula
Na moj dusu, utor...
Gyezsepózses! mint te
Százat is átugor!

Szentpétery Sándor
A máj velyó rozum...
Levág mint a csacsit
Erős rigorozum!..

Szentpétery Károly!
Nye krics, idz do pokla!
Ugy nyakon vég érvvel:
Nem felejted soha!...

Poka Károly bácsi!
Pitam ponye zsenye..
Szirtnek mentél fővel
Kelvén ő ellene!

Dühösen hencegtél
Taki jedno drotár:
Szidtad a szélsőbalt..
Oh te csunya bogár!

Hát nem emlékezel:
Uzs nye znás, jak ti bul?
Hogy ők rántottak ki
Szurkolásaidbul!

Már zsebpénzt sem kaptál.
A zsena nye dala!
Zsobrák! megmentett a
Bal riadó dala!

Ki tett meg követnek?
Dze je bili konya???
Mikor letünt búsan
Reményed alkonya?

És mért vakarództál?
Bozse moj, bozse moj!
Hogy a posta földet
Kezdi enni a moj?

Vagy tán öcsédért vivsz?
Merkuj, oh sztari pán!
Dijt nem lehet nyerni
Impotens paripán!

Farkas Zelek kell már?
Dáj kleba a klapczi!
Verjen meg a zsandár,
Stempli, finánc, akci!

Mit szólnak barátid,
Alye to szluchajla?
Hogy az vén legénnek
Már mindene kajla!

Mit mnd, ha értesül
Beöthy és Batta:
Aj a szlovák cslovek
Seczko tak — zebadta!

Mennyit szenvedtél te
A na osem ruki:
Hogy a mokrát játsztad:
Oh szent Dulgoruki!

Ugy látszik az elvnél
Lyepsi pecsovics koszt!
Vigyen el a csorta!
Nem irok többet: doszt!!

Zöld Prücsök.

Furcsaságok.

Az olasz miniszterium beadta lemondását, mert egy arzenál épitésére 6. millio lirát kért csak, és a parlament huszonhárom millio lirát szavazott meg.

Bolond miniszterium — kiált fel Kerkápoli! már mi sokkal okosabban cselekszünk, mert mi csak akkor szoktunk fenyegetődzni lemondásunkkal, ha többet nem szavaz meg a parlament, mint a menyit eltudunk költeni.

A magyar honvédelmi miniszteriumban rothadt szag van. Növeszteni kezdik a régi slendrián copfot. A „Honvéd“ szerkesztőjét Halász főhadnagyot, azért mert lapjában a legközelebb történt honvédtiszti előléptetésekről, egy a miniszteriumnak nem tetsző cikket közölt, nem is sajtótörvényszék elé állíták, hanem haditörvényszéki vizsgálatot rendeltek el ellene.

Furcsa, midőn a magyar kormány maga öli el a szellemet.

E bizony nem szende egy cselekedet.

A szentséges római pápa még mindig nehéz beteg. A veszélyes kór az orvosok véleménye szerint a gyomorban van.

Ezen veszélyes kórt ugy nevezik, hogy infallibilitás.. bizonyosan ez feküdte meg gyenge gyomrát s most nem tudja megemészteni.

A delegátiok a Bécsben lefolyt dáridók miatt annyira elkéstek, hogy üléseiket 10 nappal megkellett hoszabitani. E miatt aztán tiz napig a magyar törvényhozásnak is szünetelni kellett.

És a mameluk párt még sem akarja elhinni, hogy nem lehet egyszerre két nyerget ülni s két urat szolgálni a németnek is, meg az osztráknak is.

Könnyü fuvar.

Pestre szándékozott a miskolci ember,. csizmadia komája ezt megtudván, kérte, hogy vinné fel őt is Pestre, mert ottan bőrt akar venni.

Szivesen komám, hanem a hol rosz ut lesz, ott segit a szekeret tolni.

A két rosz gebére ránehezedett az idők viharos járása.. eső lett, abból meg nagy sár s a csizmadiának egész Kövesdig tolni kellett a szekeret, csak ugy füstölt a homloka az izzadságtól, végre aztán kérdi:

„Hát koma! mikor ülök én már a kocsira“ ?

— Majd ha etetünk koma! — mondá vigasztalólag a fuvaros.

Ejnye no!

Ejnye no de sok Lónyai
Van az országgyülésen!
S ha még Béla oda bejut
Megint egygyel több lészen.
Óh Menyus! kitől létet nyert
Sok, sok családi vasut —
Még megérjük, hogy a házban
Családod többségre jut!

Adoma.

Közelebbi számunkban Nagy Fridrikről és egy katonapoétáról egy adomát közöltünk, minek csattanós vége lapunkból kimaradván, azt most ütjük helyre.

Ugyanis midőn a versfaragó hadnagyot Fridrik azonnal kinevezte kapitánynak, igy szóla hozzá:

No kapitány ur erre csináljon kadenciát.

A kinevezett kapitány aztán ezt a verset rögtönözte:

Nun hat sich der Zorn gewandt,
Der Lieutinant ist zum Rittmeister ernannt.
Doch hätt er Geld und Equipage,
So hätte er noch mehr Courage.

Erre már Fridriknek is a lett a kadenciája:
„Meg lész, de ne mondjon kadenciát rája.“

Absurdum.

Hova viszik, hova hordják
Ezüstünket, aranyunkat...
Ott is nagy most a pénzszükség
És nyomasztó a hangulat.
Bécsi börze, bécsi tözsde
Mind fizetés képtelen,
„Kisbirtokosok“ bankjának
Pénze aztán hogy legyen???

Bécsi kiállitási dalok.

I.

Biz az hizeleghet nekünk
Hogy iparunk s müvészetünk
Képviselve van Lajtantul..
Csakhogy a magyar fürgeszem
Nem láthat nemzeti szint, nem,
A sok fekete sárgátul.

II.

Be szép élet, be gyöngy élet
A ki mostan Bécsben élhet.
Mi több olcsó, nem is drága.
Pincérnek és fogadósnak
Köszönhetjük, mert hiszen csak
Tizszeresen fog krétája.

III.

Hej de sokszor megcsalt minket
Jó sógorunk az a nímet
Csupa tiszta jószántából;
De most oly szivélyes hozzánk
Hogyha pénztól duzzad tárcánk
Eret vág rajt' barátságból.

Nyilt tér.

Válasz a „Ludas Matyi“ 17-ik számában közlött házassági ajánlatra.

Becses élclapjának nyilttér rovatában
Örömmel olvastuk itten Torontálban
Nősz ajánlatát egy csalódott egyénnek,
Matyi bácsi, kérjük! ajánljon bennünket!
Mig a sokak közül meg nem előz minket
A hajadon lányok férjhez vágyó raja..
Mert hisz minden leány kiván lenni ara..
Mondja el, csak legyen nála pénzzel tömött akarat,
Jöhet bátran, nem kell arckép, nem kap nálunk kosarat,
Akárki és akármijen, s legyen több mint negyvenes,
A mi vágyunk, a mi célunk csakis kényelmet keres.
Ajánljuk magunkat. én szüz Bibiánna..
És kedves szomszédném, soroksári Klára.

Bingulán,
túl a Dunán.

Ajánlat.

Az országos magyar gazdasági egyesület tekintetes elnökségének Pesten, Üllőiut, köztelek. Mint gyakorlott gazda, ki sokat csalódott, sokat tapasztalt, kötelességemnek tartom, mind azt, mit valóban jónak, czélszerünek és közhasznúnak ismertem fel, gazdatársaim, kisebb birtokosok, főleg a közgazda nép javára köztudomásra juttatni; mire nézve legjobb és legmegfelelőbb módnak találom az országos magyar gazdasági egyesület hazafias közreműködéséhez folyamodni. Ilyen közhasznú eszköznek tartom a Vidats István-féle lóerejü cséplőgépet és szelelő rostát.

Én a mult 1872. évben Vidats István gyárából egy négy lóerejü cséplőgépet vettem, jó lélekkel mondhatom, hogy ez minden tekintetben tökéletes gép, annyira tisztán kiveri a magot, hogy a nyirkos, sőt még a vizes kévékben sem hagyott szemet; összetört szem pedig aranyért sem volt utána található. Azonkivül könnyü, szilárd, a felállitása és kezelése egyszerü és gyorsan dolgozik. A mult év augustus és september hónapokban négy könnyü gebével, 10 ember s egy lóhajtó gyerekkel naponta 150—160 kereszt őszi és tavaszi gabonát elcsépeltem, s gépészre sohasem volt szükségem. Ezen gép ára aránylag oly csekély, a feltételek oly kedvezők, hogy minden kis birtokos, három négy polgár gazdatárs is könnyen megszerezheti.

A Vidats B. szelelő rostája szintén ily kitünő és ajánlatos. Előnyei a következők: nagyon egyszerü, könnyü kezelésü, tartós, tökéletes tisztaság és szapora munkásság. Tisztelettel kérem tehát fel az országos magyar gazdasági egyesületet, mint a mely minden üdvös gazdasági gépek buzgó terjesztője, hogy az emlitett két gépet a legmelegebben ajánlja a gazda közönségnek, mely bizonyára háladatossággal fogja megköszönni szives közreműködését.

Kitünő mély tisztelettel Mező József Lakon, 1873. évi január 20-ik napján.

A tekintetes Elnökségnek

alázatos szolgája

Környey László,

26 éves gazdatiszt s jelenleg alapitványi földhaszonbérlő.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Mészáros Károly

Pest, 1873. Nyomatott Neuer I.nál.